

כבר הזכרנו במשנה הקודמת, שאין מניחין לכהן הגדול לישן בליל יום הכפורים, כדי שלא יבא לידי קרי, ויפסל מלעבוד ביום הכפורים.

ולכן, אם היה הכהן הגדול חכם בעצמו, היה דורש בדבר הלכה כל הלילה.

ואם לאו [שלא היה יודע לדרוש בעצמו], היו תלמידי חכמים דורשים לפניו, להעסיקו בדבר הלכה, שלא יישן.

וכן אם היה הוא עצמו רגיל לקרות בכתבי הקודש, היה קורא בעצמו.

ואם לאו, היו אחרים קורין לפניו: בספר איוב, ובספר עזרא וכן בספר דברי הימים.

זכריה בן קבוטל אומר: פעמים הרבה קריתי לפניו בספר דניאל, והטעם שנבחרו ספרים אלו מתוך כתבי הקודש, לפי שהם דברים המושכים את הלב, כדי שלא תחטפנו שינה.

גמרא:

תנא: מה ששנינו שהעלוהו הזקנים לעליית יט-א בית אבטינס, הוא כדי ללמדו דיני הפינה של קטורת.⁽⁵⁴⁾

אמר רב פפא: שתי לשכות היו לו לכהן

ועירוב סממניה. ושם היו מלמדים אותו דיני חפינת הקטורת, וכמו שיתבאר בגמרא.

ובשעה שמסרוהו, השביעוהו זקני בית דין [כפי שיבואר], ונפטרו ממנו, והלכו להם.

שבועה זו נהוגה היתה בימי בית שני, לאחר שנתרבו הצדוקים שלא האמינו בקבלת חז"ל, ופירשו את דברי התורה שבכתב שלא כהלכה. והיו אומרים שהקטורת אשר נכנס עמה הכהן הגדול לקודש הקדשים, דינה להניחה על האש מבחוץ, קודם שנכנס, ואח"כ להכנס ולהניחה בפנים.

ולפי שהיה מקום לחשוש בכהנים הגדולים שבימי בית שני, שמתלמידי הצדוקים הם, לכן היו משביעים אותם בערב יום הכפורים, שיעשו כהלכה ולא ישנו ממה שהורו להם זקני בית דין.

וכך אמרו לו: אישי [אדוני] כהן גדול! אנו, שלוחי בית דין להשביעך. ואתה שלוחנו ושליח בית דין.

משביעין אנו עליך, במי ששכן שמו בבית הזה — שלא תשנה דבר בעבודה מכל מה שאמרנו לך.

לאחר מכן היה הוא פורש מהם ובוכה על שנחשד כצדוקי.

ואף הם היו פורשין ממנו ובוכין, שמא כשר הוא, ובחנם חשדוהו.

מאיר והובא בפתחי תשובה.

מלא חפניו מן הקטורת, מתוך כף מלאה קטורת שהביאו לו, היה מניח את הקטורת בתוך כף, ומכניסה לבית קדשי הקדשים בידו השמאלית, כשבידו הימנית הוא אוחז במחתה מלאה גחלים. ובפנים, לאחר שמניח את הגחלים על הרצפה,

54. מפירוש רש"י במשנה עולה, שחפינה זו שלמדוהו שם, חפינה שניה היא, המפורשת לקמן מזו ב, שלאחר שהיה הכהן הגדול ממלא